

Damnati ad trimes, si de proximo periculosa navi-
gatione sint habituri: v. num. 3246. ad 3248.

IN URGENTE NECESSITATE.

3358 **U**rgens necessitas est, cum quis nec est impeditus perpetuo, aut longo tempore, nec in articulo, seu probabili periculo mortis; est tamen in talibus circumstantiis, ut infest confessio, aut communio, & non habeat promptum Superiore, sed Confessarius inferiorum. Talis est casus in puerula, aut juvne simul cum parentibus Eucharistiam sumptuaria, qui sine infamia aut periculo notabilis damni, non possunt se retrahere. Et in similibus.

3359 In urgente igitur necessitate, potest Confessarius inferior a caibus omnibus reservatis, etiam heres, absolvere, directe tamen ita ut penitentia debet cum reservatis non reservata adjungere, & tunc ab illis directe absolvitur, indecēt illis, adeoque tenetur postea se praefentare Superiori, aut habenti autoritatem pro referentis, non solum ab obedientium, verum etiam ut in foro conscientie absolvatur, tam a confusis, quam a caibus. Ratio est, quia casus illi fuerunt solum indirecte absoluti; nam Confessarius inferior non habebat iurisdictionem super illis, ut a num. 3121. ad differentiam casus impedimenti, & articuli mortis, in quibus Episcopus, & respectivi Sacerdos in foro conscientia directe absolvunt, quatenus Ecclesia tunc dat illis jurisdictionem, ex iuribus adductis.

3360 Licet autem hanc sit communior sententia, quam sequor, Dian. part. II. tract. 8. ref. 49. probabilem putat sententiam Dicastilii, ministrorum in cuius necessitatibus posse Confessarius inferiorum directe penitentem a causa reservato absolvere, ita ut cessante necessitate non teneatur superiori admite pro peccato, ut ab eo in foro conscientiae absolvatur, ut dictum est de articulo mortis; idque non quia Confessarius inferior possit tunc reservata absolvete, sed quia in tali necessitate casus illi reservatis non sunt; idque ex rationabiliter credita voluntate Superioris, quod nolit pro tali necessitate causam reservare; & ritus, quia ex iure Trident. fest. 14. c. 7. reservatio facienda est in iudicationem, minime in defunctionem animarum; in defunctionem autem est, si in casu necessitatis, quo puerula, v. gr. infans, comunitio, ob infamiam, aut notabilem damnum, quod alias timeret, ad communionem ob casum reservatum non posset accedere.

3361 At a communior sententia recedere nolo, maxime ob Decr. Sacr. Congregat. 7. Decembri 1646, antra adducendum num. 3415.

CONDITIONES TRES

3362 **R**equiruntur, ut quis absolvatur, non quidem pro peccatis, sed pro censuris reservatis; in casu impedimenti legitimi, & periculi mortis, neque promissio de comparando, modo dicto, de stando mandatis Ecclesie, & de satisfacienda parte, si que sit laesa. Cum vero quis absolvitur in urgenti necessitate, requiritur promissio comparandi etiam pro ipsis peccatis reservatis, ob dicta num. 3359. num. 3332.

3363 Qua onera Confessarius sub mortali teneat injungere, antequam absolvat, quia est materia gravis per Sacros Canones requiri, ita ut si scienter omittat monere, peccat mortaliter, licet validè absolvat, quia adhuc penitentem ad illa tenetur.

3364 Pro censuris reservatis extra Bullam Cena in foro Sacramenti, sufficiet seria promissio, juramentum vero solum exigitur pro foro externo. Idem dic de fidei confessione, Tambur. tom. 2. pag. 65. n. 16. & pag. 402. num. 3.

3365 Pro censuris vero reservatis in Bulla Cena, & pro delicto dantum caulfam interdicto, quando in periculo mortis conceditur illis Sacramentum Penitentiae, requiritur juramentum. Diana part. 5. tract. 9. ref. 23. vult non requiri sub mortali. Fidejusio vero solum requiritur pro foro externo.

3366 A pueris non est exigendum juramentum ex num. 3349, quia non profundunt habere uerba rationis ad dignitatem iuramenti requisitum. Certe morituro, aut habenti impedimentum perpetuum, non est imponendum iuramentum; quia esset frustaneum, & inutile.

3367 Per satisfactionem intelligitur teffitio pecuniae, honoris, vel famae, qua parti laesa debetur. Non venit tamen pena pecuniaria, qua fortè debetur fisco, Ecclesie, vel Notario, quia non sunt pars laesa.

3368 Quia tamen non in omnibus caibus habetur leso partis, non in omnibus est exigenda satisfactio: hinc in multis caibus, ut in casu hereticorum, exigitur sola emendatio, & propter ea solum requiritur promissio de comparando coram Superiori, & de stando mandatis Ecclesie.

3369 Quando impotencia ad satisfaciendum non solum est praesens, sed moraliter certò prævidetur semper futura, non est exigenda promissio de satisfactio: nia, quia effet frustaneum; bene vero, quando sit spes potentia.

3370 Impotencia satisfactionis contingere potest. 1. Ob impotentiam ipsius rei. 2. Ob dubium, quod vertitur de qualitate satisfactionis, quodque resolvi non potest. 3. Ob oblationem partis laesa, que non est contenta satisfactione rationabilib[us] sibi oblatas, aut ob quid simile. Ita Tamb. tom. 2. pag. 65. num. 15.

3371 In percusione Religiosi pars laesa est ipsa Religio, Tambur. tom. 2. pag. 65. num. 14. Verricelli tract. 8. quest. 20. Leander, contra alios, qui volunt, quod sit Religio seu Praelatus. Ratio est, quia ipse est percusus. Tunc quia alias pars laesa etiam est Ecclesia, & Pontifex excommunicans; hinc perciens satisfactionem absolvunt, quatenus Ecclesia tunc dat illis jurisdictionem, ex iuribus adductis.

3372 An Praelati Regulares possint absolvere suas subditos a caibus reservatis in Cena Domini, etiam heres?

Certum est, Praelati Regulares possent suos subditos & Novitios absolvere ab omnibus caibus, sive ab homine, sive a iure, reservatis Papa extra Bullam Cena, ut confiat ex sequentibus iuribus, & privilegiis. Hoc præmissum, pro resolutione quæsti, duo sunt sententia.

3373 Prima sententia negat etiam de occulis, maxime heres. Bord. tom. 2. ref. 3. q. 2. Sigismundus Vecchius, & alii apud ipsum. Dian. part. 1. tract. 5. ref. 6. part. 3. tract. 2. ref. 122. part. 6. tract. 7. ref. 63. part. 8. tract. 7. ref. 50. ubi in part. 3. cit. quod alios casus ab heresi non vult esse Iudex, sed quod heres expedit negat. Ratio est, quia Bulla Cena revocat omnia privilegia, etiam titulo onero, & per viam remuneracionis concessa, in num. 2334.

3374 Cui maximè pro heresi addunt tria Decreta; Primum. S. Congreg. Episcop. & Regul. 17. Nov. 1628. iusua Urb. VIII. Secundum ejusdem Sacr. Congr. 7. Decemb. 1646. Tertium est Decretum Sacr. Inquisit. Rom. sub Innocent. X. 23. Maii 1652. confirmatum sub Alexand. VII. 1656. & publicatum Panormi per Edictum DD. Inquisitorum 15. Februario 1657.

3375 Secunda sententia affirmit, Praelatos Regulares absolvere possent suos subditos ab omnibus caibus reservatis in Bulla Cena Domini, & respectivi dispensandi, exceptis quinque: Videlecer. (1. Schifina, 2. Heres cum relapsi, 3. Falsificatio litterarum Apostolitarum, 4. Delatio prohibitorum ad Infideles, & 5. Conspiratio in Romanum Pontificem.)

3376 Tercia sententia exceptio dispensatione super irregularitate orta. 1. Ex homicidio voluntarii (supple tu) injuncto, non casuali. Sed ex proposito patrato. 2. Ex bigamia (supple tu) vera, & interpretativa, minime similitudinaria; in hac enim dispensante posunt Episcopi cum suis subditis dispensare, ex cap. Sancti Sacerdot. de Cler. conjugatis, & cap. Qui Clerici, vel Voventes. Vide infra de irregularitate. 3. Ex Mutilatione pariter voluntaria, & iniusta, ex proposito patrata.

3377 Hanc sententiam tenuerit Suarez de Religione tom. 4. tract. 9. lib. 2. cap. 20. Coriolanus de caibus reserv. quest. 1. fest. 1. art. 23. num. 6. Peyr. in privileg. Regul. in Confess. Sixti IV. §. 5. & num. 6. in Addit. ad Confess. Sixti IV. num. 35. Baunius in Theol. Moral. de censuris part. 2. disp. 3. tract. 2. q. 26. Tornanus à pag. 22. ad 35. Amendolia tom. 2. in Addit. de anno

aanno 1698. ubi se tentat à sententia negativa, quam in priori editione tenebat; Hasbenfis in sum. qq. Regul. verb. *Absolutione, quod Frares, uterque Rodriqu. Port. Villalob. Bannes, Soufa apud Melphi in Comment. cap. 2. tract. 14. Insuper statuta nostri Ordinis cap. 7. §. 4. n. 1. Et unus pro mille Doctissimus Donatus tom. 1. part. 1. tract. 13. quest. 17. & tom. 2. tract. 11. quest. 17. & 18. Qui satius docte, & solidè (ut soler) tem tractat, ac resolvit: Immo non solum id docet, & resolvit de heresi, sed etiam de relapsu in heresim, ex Privileg. Greg. XIII. 18. Martii 1588. quo conceditur Generali Societatis suos subditos absolvere ab heresi, & relapsu in heresim.*

3378 Ratio efficac est: Nemo est spoliandus jure certo per supervenientem dubium; certum autem est, Praelatos Regulares habent ius absolvendi, & respectivè dispensandi suos subditos a reservatis, que in Bulla Cena Domini continentur, etiam ab heresi; revocatio vero est dubia; immo potius conflat nullam adesse; adeoque non sicut prefato iure spoliandi, sed possunt eos à præmissis caibus absolvere, & respectivè dispensare.

(Ut dicti Ordinis Professib[us] omnis vaganti tollatur occasio, & ad Sedem Apostolicam recurrendi subtrahatur pro posse necessitas, &c.) Non autem tolletur pro posse necessitas, recurrendi Roman, si tenerent eò recurrere pro foro externo.

3379 Absolutio vero quod heresim solum dari potest pro foro interno conscientia: quia pro foro externo Inquisitoribus competit, ob privilegium à Paulo V. & Alex. VII. illis concessum, de quo infra num. 3420.

3380 Discursus firmius probari non potest quād ex ipsiis iuribus, à quibus pender. Et quidem pro certitudine juris.

Primo, est Privilegium Maris Magni concessum à Sixto IV. Predicatoribus Bulla 7. in tom. 1. Bullarii, & Minoribus de anno 1474. Bulla 6. in tom. 1. & fūsum in Bullario Rodr. pag. 153. in quo privilegio fundatur assertio, quo conceditur Generalibus, Provinciaibus, Custodiis custodias, & Guardianis sub se habentibus, & Praelati localibus facultas absolvendi, & respectivè dispensandi suos subditos & alios fratres ad eos declinantes, ab omnibus excessibus, & a quibusdam excommunicationis, suspensionis, aut interdicti, aliisque Ecclesiasticis, & secularibus sententias, censures, & poenis, quavis ex causa à iure, vel ab homine latere, etiam per sententiam particularē: satisfactione exceptis quatuor: Heres cum relapsu, Schismatis, Falsificatione litterarum Apostolitarum, & Delatio prohibitorum ad infideles: v. num. 3432.

3381 Ut quis fuit dubitatum, an dictum privilegium fuerit revocatum per Bullam Cena, Julius II. die 27. Februario 1510. Reverendis Thomae de Vio Cajetano Magistri Generali Ordinis Predicatorum respondit per Bullam 16. quam referit Rodriqu. in Bullario pag. 273. ut sequitur:

(Julius II. &c. Thomae de Vio, &c. Exponi Nobis fecisti, quod licet fel. rec. Sixti Papa IV. &c. extendendo declaraverit, in quibus caibus ad Sedem Apostolicam recurrendum esset pro absoluzione, & dispensatione censuratum, & irregularitatum à personis Ordinis Predicatorum: nihilominus propter clausulas reglatorias positas in Bulla, que singulis annis in Cena Domini publicatur, dubitas facultatem illam Ordini predicitō ademptam, &c. Et proinde supplicari humiliiter, ut in præmissis opportune provide de benignitate Apolitica dignatur. Nos igitur, qui Religionis forum quieti, quantum cum Deo possumus, liberter consulimus, volentes occasiones tollere vagandi, atque defunctus, quād multa in predicta declaratione concessa sunt, que in Bulla predicitō continentur, ejusdem S. Sedis auctoritate decernimus, quod illi, quibus in predicta declaratione concessa est potestas absolvendi, & dispensandi, licet possint perpetuis temporibus ab absolvere, & dispensare ab omnibus, & singulis, ac si predicta Bulla in Cena Domini non esset facta, nec fieri, præterquam à conspiratione in Romanum Pontificem, & ab illis proper que predictas prædecessor nostrarū declarando voluit ad eandem S. Sedem etiam recurrendum, &c. Non obstante quibuscumque Apolitico ordinacionibus, revocationibus, &c.)

3382 Nomine homicidii voluntarii venire illicitum in quinto precepto Decalogi prohibitum, docent Rodr. in comp. ref. 52. num. 24. & Bord. cum aliis tom. 2. ref. 13. num. 14. Unde concludit, posse Praelatos in utroque foro cum suis subditis dispensare tam ad Ordines, quād ad Praelaturas, in irregularitate orta defectu lenitatis, seu ex homicidio justo.

3383 Item concedit eis eandem potestatem absolvendi, & dispensandi erga Novitios five post, five ante ingressum, pro quibus addit:

(Ita tamen, quod si aliqui ex hujusmodi sententia eisdem propter debitum sint astriti, satisfaciant, ut tenentur. Volumus autem, quod postquam fuerint absolti, hujusmodi volentes aggregari collegio supradicto, nisi mox Ordinem intraverint, etiam si super hoc inducit eis Praelatus ejusdem Ordinis concedantur (eo ipso in præmissis sententiis, à quibus eos tollatur absolvit, contigerit, relabuntur.)

3384 Ut quis Religionem ingreditur, requiritur, ut debito satisfaciat, si debitum fuit ab ipso voluntarie contractum, & si spes satisfaciendi fecit, si involuntarie, aut non sit spes satisfactionis. Mendo in Epit. verb. *Regulares* num. 35.

3385 Insuper concedit, ut ipsi Praelati possint à fratribus, quos pro tempore habuerint in Confessarios, patiter à præmissis absolvit, & dispensari.

3386 Denique prefatam quatuor calum exceptionem his ponit verbis:

(Et propter ne, qui sunt destinandi, perspè re-

240 Examen Confessariorum. Tom. I. Pars IV.

3394 Quibus privilegiis gaudent per communicacionem omnes alii Regulares, tam Mendicantes, quam non Mendicantes, seu Monachales; Regulares enim ex pluribus iuribus apud Rodriq. in comp. resol. 116. communicant in omnibus privilegiis concessis, aut concedendis tam Mendicantibus, quam non Mendicatibus. Vide infra Indulgenteribus.

3395 Tertio est Privilegium Gregor. XIII. 18. Martii 1684, quo concessit Patri Generali Societatis Jesu, ut possit per se, aut suos deputatos, suos subditos ab omnibus excessibus, etiam ab heresi, & ejus relapsu absolvere, quo privilegium per multum tempus usum est Societas, licet tandem hanc facultatem a te abdicaverit P. Generalis Tamb. tom. 2. lib. 5. cap. 11. §. 1. num. 12. abdicatio autem, aut non usus Privilegiorum, uni Ordini concessorum, non prejudicat aliis Ordinibus communicantibus. Turianus de Privil. ex Panorm. in cap. Cum accessisset: v. num. 3441.

3396 Ecce jus certum Praelatorum Regularium in suis subditos.

3397 Quid autem ejus revocatio nedum sit dubia, sed potius confit nullam adesse, firmiter suadetur ex solutione oppositorum.

Et quidem Bulla Cena non revocat recentita privilegia. Primo; quia ex num. 3325. vitanda est correccio iuris, quando commode fieri potest conciliatio. Bulla autem Cena non exprimit Praelatos Regulares erga subditos, sed ritè potest intelligi ad absolutionem, & de privilegiis, quodam seculares. Quod maximè suadetur, quia Summi Pontifices, etiam moderni, ut patet in Bulla Cena Clem. X. in tom. 6. Bullarii Conf. 34. in §. 27. praecipiunt Ordinarii locorum, ut eam (in Ecclesiis suis, dum in eis major populi multitudo ad divina convenerit, solenniter publicent, & ad Christi fidem iungentes reducant, nuncient, & declarant.)

Insper in §. 28. praecipiunt, ut locorum Ordinarii, Ecclesiarum Rectores, & ac Presbyteri seculares, & quorums Ordinum Regulares, ad audiendas peccatorum Confessiones quavis auctoritate deputati, transumptum presentium litterarum penes se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant. In quibus verbis non exprimuntur Praelati Regulares in ordine ad subditos, sed potius Confessarii in ordine ad seculares.

Ac proinde hoc proposito, quod Praelati Regulares possint ab solvere seculares ab heresi occulta, fuit datum ab Alex. VII. ut in Propos. 4. pag. 1.

Inde opinio, quam tenet Crouthers apud Dianam p. 6. tr. 6. resol. 54; quod Regulares possint seculares ab solvere ab heresi occulta, omnino cadit, ut maxime patet infra a num. 3459.

3398 Secundo, quia motivum, que Summi Pontifices ea privilegia confererunt, fuit ad tollendas occasions vacanti, ut corum quies, & inde disciplina Regularis servetur, ut confat ex ipsius verbis num. 3388. Quod motivum semper viget, & à Summis Pontificibus intenditur, estque desumptum ex iure communii Canonico, cap. Cum singula de Preb. in 6. cap. Ut pericolo sa, ne Clerici, vel Monachi in 6. & cap. Cum illorum, de sent. Excomm. §. si Claustrales.

3399 Tertio, qui omne tollit dubium Conf. Julii II. de num. 3390, qui declaravit, quod non obstante publicatione Bulla Cena, que singulis annis fit, possint Praelati Regulares, quibus per privilegia concessum est, suos subditos in perpetuum absolvere ab omnibus causis in ea contentis, exceptis quinque, ac si predicta Bulla non esset facta, nec fieret.

3400 Non obstat Bulla derogativa plurim privilegiorum Regularium. Tales sunt Bull. 9. Gregor. XIII. In tanta 1. Martii 1573. Bull. 115. Clem. VIII. Quacumque 7. Decemb. 1640. Bull. 106. Urb. VIII. In Specula Militantis 19. Junii 1630. & Bull. 7. Clem. X. Superna 2. Junii 1670.

3401 Pro Bulla Greg. XIII. In tanta. Supponendum est, quod S. Pius V. per alias Bullam à premissis ordinariis, qua est 41, & incipit Et si Mendicantibus Ordinet. 6. Maii 1567. referit viginti sex gravamina ad Episcopis solita inferri Regularibus, & inde pluta privilegia ibi Regularibus concedit contra Episcopos; quorum aliqua sunt contra dispositionem Trid. ut est illud, quod Regulares in propriis Ecclesiis suorum Ordinum, contradicente Episcopo, prædictae possint; quod est contra

de casibus Cena, nec de superioribus Regularibus in subditos, ut patet a num. 3292.

VI De Ministro Sacr. Poenit. Cap. V.

1628. F. A. Cardinalis S. Honuphr. Loco Sigilli. P. Fagnanus Secretarius.

3415 Quod Decretum non est novum, sed confirmatum aliorum similius iustu Clem. VIII. & Pauli Quinti, que referuntur in Decreto respondali ejusdem Sacr. Congr. de die 7. Decembri 1646. ad Cardinalem Filarmarinum, quod referunt Donatus tom. 1. & Peyt. citato tenore sequentia:

3409 Addit. Pium IV. in Principiis Apostolorum, 17. Febr. 1564, terminato jam Concil. Trid. revocasse omnia Regularium Privilegia in his solum, que Decreti Concilii Trid. adseruntur. Et plures Concilium Trid. cap. 20. confirmavit quoad reliqua omnia Regularium privilegia his verbis:

(In ceteris omnibus praefatorum Ordinum privilegia, & facultates, que ipsorum personas, loca, & iura concernunt, firma sint, & illæsa.)

3410 Insper plures Summi Pontifices post Tridentinum confirmavere Regularium privilegia, quatenus Tridentino non adseruntur. Et maximè Greg. XIII. apud Bullarium Rodriq. pag. 451. per Bullam Ex benigna 21. Martii 1575. confirmavit omnia privilegia Fratrum Minorum de Observ. Monialium S. Clarae; & Tertiæ Ordinis de Penitentia. Ita pariter Clemens VIII. cit. num. 3439. Et denum Paulus V. per Bullam Injuncti nobis 1. Decemb. 1609. apud Lantuscanum in Theatro ver. Privilegia in omnibus, in quibus S. Concilii Trid. Decretis, ac Constitutionibus, & litteris Apostolicis, ac Decretis Clem. VIII. non adseruntur.

3411 Praemissa autem privilegia, à Sixto IV. Julio II. & Paulo III. concessa, recentissi Decretis, & Constitutionibus non adseruntur, sed per se solent. Imo esse conformia Sanci Canonibus supra num. 3398. relativis, ne Religiosi vagentur.

3412 Catalogum privilegiorum Regularibus à Concilio Tridentino revocatorum affer Portellius ver. Trid. Conc. & Hieron. Rodi. resol. 116. num. 15. Et ibi repetitum privilegia predicta non esse revocata; immo Concilium illi immutasse pro Praelatis Regularibus quoad proprios subditos quantum ad Sacramentum Penitentiae, Leander cum multis de Sacram. Panit. tral. 5. disp. 11. q. est. 45.

3413 Tandem non obstante Decreta in contrarium adducta, num. 3374.

Et quidem Decretum Sacr. Congr. Episc. & Regular. die 17. Novembr. 1628. approbatore Urbano VIII. quod territus refer Diana part. 8. tral. 7. resol. 50. & Donatus tom. 2. part. 3. tral. 11. quest. 17. numer. 6. censuit extincta esse privilegia, si que Regulares habebant, ab solvendi à causis Ordinario loci reservatis, & à causis in Bulla Cena contentis, aëquè Regulares nec intra, nec extra Italianam posse quemquam ab solvendo eisdem causis in Bulla Cena contentis, aut Ordinario loci reservatis.

3414 Decretum est, ut sequitur.

(Sacr. Congregatio S. R. E. Cardinalium negotiis,

& consultationibus Episcoporum, & Regularium preposita, censuit, per confirmationem privilegiorum, quas Regulares à Sede Apostolica post Sacr. Concil. Trid. obtinuerunt, nequamquam revixisse privilegia prius ab eod. Concilio, ac deinde etiam ipsius Congregationis decretis sublata, arque extincta, si que habebant, ab solvendi à causis Ordinario loci reservatis. Quemadmodum nec induita ab solvendi à causis contentis in Bulla, quæ in die Cena Domini legi consuevit, utpote sublata per annum ipsius Bulla publicationem, vites, aut robur acquisivisse ex subsequentibus privilegiorum confirmationibus. Ac proinde Regulares cuiusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam necessarii exprimendi, nec intra, nec extra Italianam in vim privilegiorum, aut confirmationum ejusmodi, quas vel haecenus obtinuerunt, vel deinceps forte obtinuerunt, posse quemquam ab solvendo ab eisdem causis, in Bulla Cena, aut Ordinario loci reservatis. Ac si fecerint, ab solvitiones nullas, atque irritas fuissent, ac fore. Ab aliis vero causis, & censuris Sedi Apostolica reservatis, si quidem Regulares habent à Sede Apostolica absolvendi facultatem, illam extra Italianam minimè sublatam, sicut Sacra Congregationis decretis, hac de re editis iussu sancti memor. Clem. VIII.

Quam Sacr. Congregat. sententiam Sanctitas sua ad se relatam approbat, mandavitque ab omnibus, ad quos Examen Ecclesiast.

241

petinet, inviolabiliter observari. Roma 17. Novembr. 1628. F. A. Cardinalis S. Honuphr. Loco Sigilli. P. Fagnanus Secretarius.

3415 Quod Decretum non est novum, sed confirmatum aliorum similius iustu Clem. VIII. & Pauli Quinti, que referuntur in Decreto respondali ejusdem Sacr. Congr. de die 7. Decembri 1646. ad Cardinalem Filarmarinum, quod referunt Donatus tom. 1. & Peyt. citato tenore sequentia:

3409

3410

3411

3412

3413

3414

3415

3416

3417

3418

3419

3420

3421

3422

3423

3424

3425

3426

3427

3428

3429

3430

3431

3432

3433

3434

3435

3436

3437

3438

3439

3440

3441

3442

3443

3444

3445

3446

3447

3448

3449

3450

3451

3452

3453

3454

3455

3456

3457

3458

3459

3460

3461

3462

3463

3464

3465

3466

3467

3468

3469

3470

3471

3472

3473

3474

3475

3476

3477

3478

3479

3480

3481

3482

3483

3484

3485

3486

3487

3488

3489

3490

3491

3492

3493

3494

3495

3496

3497

3498

3499

3500

3501

3502

3503

3504

3505

3506

3507

3508

3509

3510

3511

3512

3513

3514

3515

3516

3517

3518

3519

3520

3521

3522

3523

3524

3525

3526

3527

3528

3529

3530

3531

3532

3533

3534

3535

3536

3537

3538

3539

3540

3541

3542

Donatus tom. I. part. I. tract. 13. quest. 17. n. 26. quia id vel fiat ad maiorem cautelam, ut ait Donatus: vel quia recurrens potestatem sui Prelati ignorat. Tom. quia stylus Curie consistit in hoc, quod si aliqui Regularis ad illam recurvant, absolvatur, & dispensetur: at inde non sequitur, quod non sit in Prelatis Regularibus potestas ad hujusmodi absolutiones, & dispensationes: sicut nec id sequeretur, si quis Regularis ad Episcopum recurreret, & Episcopos absolveret, ac dispensaret, unusquisque enim uitio jure suo. Lege Portellum ver. dispensare num. 18. majora dicentem.

3423 Non enim autem abs te hic referre, quo habet Melphi de Panitent. cap. 18. quest. 3. in tomo Typis dato Roma 1649.

(Majorum, & ampliorem facultatem dispensandi, & absolvendi, habent Prelati Regulares, quam Secularates (supple tu, ergo suos subditos) & ita mihi semel consulentes Dominum Coccinum, Rotz Decanum, & Sacre Penitentiae Regentem, pro quibusdam causis, qui est partibus mihi commissi fuerant, respondit ipse Prelatus: Miror, quod vos ad Sacram Penitentiam confugatis, cum in vestis Privilegiis majorum Penitentiarum facultatem habeatis; sicut de facto est.)

3424 Ex quibus (ajunt sectatores secunda sententia) evidenter concludunt, recentium jus Prelatorum Regularium in suos subditos esse certum, revocationem vero nedum esse dubiam, sed potius claram constat, In exteris vero Religiosis consulat uniusque propria statuta: v. num. 3203.

3425 Illud certum est, Guardianum non posse approbare Confessarios pro aliis; sed id solum ad Generales, Provinciales, aut Custodes censullos habentes speat: v. num. 3279.

3426 In Ordine nostro reservavit Provincialibus gravis periculum. At in nostris statutis conceditur, ut possit ab ea, etiam in foro externo, absolvere (si non sit atrocus, aut subditus in Prelatum) Guardianus, vel eo absente per diem naturalem Vicarius, si Minister praefatam ad dispensandum quod alia, que ad Sacram Penitent. non spectant, vide in comp. Rodriguez ref. 32. & Melphi in comment. cap. 2. stat. 14. §. 5. qui fuisse agit de penitentiis contra male promptis ad Ordines.

3427 Potestatem ad dispensandum quod alia, que ad Sacram Penitent. non spectant, vide in comp. Rodriguez ref. 32. & Melphi in comment. cap. 2. stat. 14. §. 5. qui fuisse agit de penitentiis contra male promptis ad Ordines, ex Constitut. 22. *Dum intra*, edita in Concil. Laceranensi. *Sess. II.* à Leonc. X. 1. Martii 1518. §. 21. vid. num. 3281.

3428 Item, istud fruuntur Tertiaria non claustraliter, sed in dominis suis viventes, etiam si sint viudas; quia tamen Tertiaria Regulari servant, & faciunt solum votum castitatis ex Ordinarii licentia. Non est autem necesse, quod emitant alia duo vota; idque ex Concil. Laceran. citat. Unde sunt vere claustrales. Harum tamen Confessarii esse debent ab Ordinario loci approbati, ex Decreto S. Congr. 20. Decembr. 1556. & 31. Januarii 1620. apud Lantucam, v. *Tertiarie*, & P. M. in Conf. 4. Sixti IV. §. 7.

3429 Moniales S. P. Dominicani communicare cum privilegiis aliorum Ordinum (excepto odiis, & eorum sexui repugnanciis) etiam si Fratrum Ordinis Minorum, aut Ordinariorum locorum regimini carum Monasterio si committunt, docet Donatus tom. 3. tract. 2. quest. 18. & 19. Idem dic de Claris.

3430 Prelati Regulares potestatem à predictis causis absolvendi, & super eis respectivè dispensandi, possunt alteri generaliter delegate, quia est potestis ordinaria.

3431 Jurisdictionem enim delegata est, quae competit ex particulari superioris commissione, quaque sequitur personam; & haec expirat morte concedentis, nisi causa sit incepta, aut sit data à Summo Pontifice, vel Principe Supremo ad universitatem causarum. Ordinaria vero est, quae competit ex lege generali, & perpetua, quaque sequitur officium, non personam, qualis est praefata jurisdictione Prelati Regularis; & haec non expirat morte concedentis.

3432 In Confessariis, ut à predictis reservatis absolvant, non sufficit simplex approbatio in Confessario; sed requiriunt ulterius generalis, aut specialis deputatio ad illos, ut liquet ex privilegiis.

3433 Prelati Regulares suos subditos absolvere pos-

sunt, ac dispensare, & pariter ab iustis absolvendi, & dispensandi non solum in loco suo jurisdictionis, sed etiam extra Melphi in Conf. cap. 7. stat. 1.

3434 Quantum ad Guardianos, affirmant posse à reservatis Papa absolvere, & absolvit. Port. verb. *Prelatus*, & Rodriq. in comp. ref. 3.

Dico verius non posse; Melphi cap. 7. stat. 1. pag. 504. quia quamvis possint, quantum est ex vi privilegii, quatenus eos comprehendunt ex numero. 3379. non possunt tamen ex iure particulari nostra Religionis, quia in Capitulo Generali tale privilegium quod Guardianos non acceptavit, fundata in Trid. *Sess. 14. cap. 7. ubi ad Christiani populi disciplinam pertinere visum est ut graviora crimina non a quibusvis, sed à summis dimittantur. Sacerdotibus absolvantur.* Idem ibi est concessum Episcopis in suis Diocesibus, & inde auctoritate quasi Episcopalem habentibus, cuiusmodi sunt Provinciales, minimè Guardiani, hac de causa in stat. cap. 7. §. 2. per tria Capitula Generalia habentur:

(Decernimus, & sancimus, ut in illis causis, quos per statuta Generalia, aut per Constitutiones Apostolicas reservatos esse, aut reservati contigerit, nemo absolvere quemquam presumat sub pena excommunicationis ipso facta incurrienda, nisi à Generali, vel Provinciali Prelato absolvendi facultatem accipiat.)

3435 Hinc in nostra Religione Guardiani, licet sint ipso iure Confessarii, facultatem super reservatis Papa, aut Provinciali, non habent, nisi ab ipso Provinciali obtineant. In exteris vero Religiosis consulat uniusque propriis statutis: v. num. 3203.

3436 Illud certum est, Guardianum non posse approbare Confessarios pro aliis; sed id solum ad Generales, Provinciales, aut Custodes censullos habentes speat: v. num. 3279.

3437 In Ordine nostro reservavit Provincialibus gravis periculum. At in nostris statutis conceditur, ut possit ab ea, etiam in foro externo, absolvere (si non sit atrocus, aut subditus in Prelatum) Guardianus, vel eo absente per diem naturalem Vicarius, si Minister praefatam ad dispensandum quod alia, que ad Sacram Penitent. non spectant, vide in comp. Rodriguez ref. 32. & Melphi in comment. cap. 2. stat. 14. §. 5. qui fuisse agit de penitentiis contra male promptis ad Ordines.

3438 Item, istud fruuntur Tertiaria non claustraliter, sed in dominis suis viventes, etiam si sint viudas; quia tamen Tertiaria Regulari servant, & faciunt solum votum castitatis ex Ordinarii licentia. Non est autem necesse, quod emitant alia duo vota; idque ex Concil. Laceran. citat. Unde sunt vere claustrales. Harum tamen Confessarii esse debent ab Ordinario loci approbati, ex Decreto S. Congr. 20. Decembr. 1556. & 31. Januarii 1620. apud Lantucam, v. *Tertiarie*, & P. M. in Conf. 4. Sixti IV. §. 7.

3439 Moniales S. P. Dominicani communicare cum privilegiis aliorum Ordinum (excepto odiis, & eorum sexui repugnanciis) etiam si Fratrum Ordinis Minorum, aut Ordinariorum locorum regimini carum Monasterio si committunt, docet Donatus tom. 3. tract. 2. quest. 18. & 19. Idem dic de Claris.

3440 Prelati Regulares potestatem à predictis causis absolvendi, & super eis respectivè dispensandi, possunt alteri generaliter delegate, quia est potestis ordinaria.

3441 Itinerantes confiteri possunt Sacerdoti, extra

3442 *De Ministro Sacram. Poenit. Cap. V.*

De Ministro Sacram. Poenit. Cap. V.

243

quia usus privilegii Sixti est pro toto anno; Pauli vero est limitatus ad unam solam diem anni, & ideo est concessus amplior, ex fine, ut majori cum animi bilazzate, & serenitate. *Actissimo familiari possint*: hanc sententiam probabilem, & tutam in praxi vocat Diana part. 4. tract. 2. refolus. 63.

3443 Infelix Sixtus V. per Bullam 91. *Sanctum 5. Januarii 1588.* nulli censuram suspensionis contra magis promoto ad Ordines, & sic promoventes contra Decreta Concil. Trident. per saltum, sine titulo, furtive, ante satem, &c. & ultra suspensionem, nulli excommunicationem contra simoniace promoto, & promoventes ad Ordines etiam minores, aut ad tonsuram; quas censuras pariter reservavit Romano Pontifici, comprehending etiam superiores Regulares in ordine ad subditos.

Resp. posse. Rodr. in comp. ref. 3. n. 7. Port. 2. *Prelatus* n. 29. Pro quo si est curiosus, scias, quod Sixtus per Bullam 91. *Effrenatam*, 29. Octobr. 1588. nulli excommunicationem late sententie contra procurantes abortum fetus, sive animati, sive inanimati, effectu secuto & contra cooperantes ad illum consilio, favore, potionem, aut alio modo; quam censuram reservavit soli Romano Pontifici, comprehending etiam superiores Regulares in ordine ad suos subditos. Greg. vero XIV. per Bullam 8. *Sedes Apostolica*, 31. Martii 1591. moderavit rigorem Bullae Sixti, & proinde absulit censuram contra procurantes abortum fetus inanimis, & eam reliquit contra procurantes abortum fetus animati; concessit tamen Episcopis, ut possint in foro conscientie ab hujusmodi peccato & censura absolvere per Confessios sive Seculares, sive Regulares ad id deputatos, at id non concessit Superioribus Regularibus, unde quod hoc non fuit revalidatum privilegium à Sixto V. extinctum.

3444 Potest vero recentia privilegia fuerint innovata, & in pristinum restituenda à Clem. VIII. qui per Bullam 51. *Ratio Pastoralis Officij*, 20. Decembr. 1667.

Ex certa scientia confirmavit, & in pristinum statutum restituti omnia privilegia trium Ordinum S. Francisci utriusque sexus, tam propria, quam per communicationem inter se, & cum aliis Ordinibus mendicantibus, & non mendicantibus, per suos praedecessores Pontifices eis concessa; in *ils omnibus*, in *quibus decretis Concilii Tridentini* non adversantur. Confirmatio autem ex certa scientia (aut Rodr. in comp. ref. 3. num. 8.) revalidat invalidum, & revocatum, haberetur vim innovationis, & *de translat. c. quies, de paix*. Ex quo concludit Rodr. citat. Superiores Regulares possunt suos subditos utriusque sexus de hoc peccato & censura absolvere etiam in foro externo. *Bord. tom. 3. ref. 13. n. 19.*

3445 Super irregularitate ex abortu fetus animati dispensare non possunt; quia ex homicidio voluntario iusto, addeoque est exceptuata à Sixto IV. ut in n. 3280.

3446 *An Religiosi possint confiteri, & a reservatis absolvii extra Ordinem?*

Eispod. posse. 1. In articulo, seu periculo probabilitate mortis. 2. In casu necessitatis, puta si reperiuntur in terris infidelium, aut urgenter necessitas celabrandi, & Confessarii proprius non adflet.

3447 Itinerantes confiteri possunt Sacerdoti, extra Ordinem de licentia sui superioris, quam licentiam in nostra Religione date potest Guardianus ex concessione Capituli Generalis in stat. cap. 7. §. 1. num. 5. ubi generaliter dicitur: *Nisi eligendi Confessarium generale habuerint a Superioribus facultatem*. Nomine autem Superioris, & Prelati venire Guardianum, certum est ex iudeo. stat. num. 1. & ita servari in praxi, docet Melphi in stat. cap. 7. statut. 1. num. ... quest. 6. qui ritè ponderat grave fore, si Religiosus, ubi Provincialis non est, licentiam hanc à Provinciali petere tenetur.

3448 Hac licentia sufficit si sit generalis, aut tacita, seu presumpta; immo implicitè continetur in ipsa licentia itinerandi. Melphi citat.

3449 Religiosus autem itinerans non potest elegere Sacerdotem simplicem, nisi ad id habeat specialiem licentiam sui superioris, qui quidem potest pro suis subditis sacerdotem simplicem extraneum approbare. Vel nisi deficit extraneus approbat; quia tunc potest elegere simplicem ex presumpta licentia sui superioris. His fecluis causibus, Sacerdos extraneus, si sit secularis, debet esse approbat ab Ordinario loci; si Regularis, sufficit, si sit approbat à proprio Prelato Religiosi; quia Trid. in Decr. requirent approbationem Episcopi, non includit Religiosos, ut advertit Tamburin. tom. I. pag. 33. num. 17. & Port. verb. *Confessor*. num. 1.

3450 Nec potest ab extraneo absolvii a reservatis, nisi habeat expressam licentiam à suo Provinciali pro illis; vel nisi habeat ab eo auctoritatem passivam, ut absolvatur.

Q 2 ab

ab illis. In casu autem necessitatis pro reservatis discutere juxta regulas generales de n. 3354. ad 3371.

3451 Hinc Port. citat. infra; quod si duo Fratres Sacerdotes simplices itinerent, non possint ad invicem confundiri, nisi expressam ad id habuerint licentiam sui superioris, quam licentiam sicut eis ea epicea dare possit Guardianum, si dicendat est Conventu, ubi non est Provincialis.

3452 Port. cit. num. 13. refert Priv. Martini V. Patribus S. Hieron. ut existentes extra Conventum possint eligere Confessorem sacerdotem, vel Regularem, qui eos absolvat in omnibus casibus, a quibus absolti possunt existentes in Monasterio. Non conceditur autem absolutori a reservatis Prelatio Ordinis,

3453 In nostra Religione Confessio Religiosi Reformata facta cum Confessario Observante, aut econverso, est valida, si Confessarius sit à Generali approbatus; quia Observantes, & Reformati formant unum corpus sub uno capite; unde diversas constituent Provincias ejusdem Religionis.

3454 Invalida est, si Confessarius sit approbatus à suo solo Provinciali (nisi Religiosus Penitens sit hospes, aut itinerans) quia Religiosus unius Provincialis non fuit subdit alterius Provincialis; & quia iurisdictio non extenditur in non subditos, facultas delegata, quia habet Confessarius ab uno Provinciali, non extenditur in subditos alterius.

Eadem ratione Confessarius unius Provincie, si ad aliam accedat, non potest ibi confessiones excipere, sed illius Provincialis approbatione indiget.

3455 Valida autem est, si Provincialis Reformatus pro suis Confessariis Observantem approbet, & econverso, Provincialis enim potest (spectato iure communione) Sacerdoti externo, tam Religioso, quam seculari, concedere ut si Religiosi Confessiones excipiat, quia respectu suorum subditorum habet iurisdictionem quasi Episcopalem, Sieri de Sacr. Penit. n. 773. & Melphi in Com. cap. 7. statut. 1. quā q. 10. in fine subdit:

3456 (Excipio eam fortuitum, cuiusmodi esset, si quis ex familia S. Francisci, vel S. Petri in Monte aereo, ob negotia ad Aracelitanum Conventum accederet, & ibi celebrare vellet, vel quid simile; tunc dico, licet, & valide confiteri. Hoc enim in praxi videtur fieri ex utraque parte, Lege Caudium 2. part. dif. 24. arr. 57. dub. 3. qui docet, posse ex privilegio hospites etiam alterius Provinciae confiteri, & absolviri a reservatis, si Confessarii talen faciliatem habeant.)

DE POTESTATE CONFESSARIORUM REGULARIUM QUOD SÆCULARES, ET EXTEROS.

3457 Certum est in iure communione, cui accedit consuetudo, non dati causi reservatis Episcopis; sed illos solos eius reservari, quos ipsi in propriis respecti dicebantur sibi referenti. Vidal. pag. 52. cum Com. Hoc premisso.

3458 Dico eos absolvire posse in foro interno conscientiae ab omnibus casibus, & censuris reservatis Papae, exceptis contentis in Bulla Cœna, & intra Italianam, extra Urbem exceptis aliis sex, de quibus infra n. 3473. insuper exceptis casibus reservatis Episcopis in suis respecti dicebantur. Peyr. tom. 2. de casibus reservatis. 11. q. 2. art. quod, si rationabilis sit causa, puta Episcopum nimis distet, aut licentiam neget, tunc nominatum excommunicatus possit pro foro interno absolviri, si sit dispositus, & per ipsum non sit, ut pro foro externo à suo Prelato absolvatur: ita illi.

3459 Item falsum est, quod absolucionem a confessori Regularibus dari etiam pro foro fori. Ex ipsius namque verbis Privilegii Pauli III. Confessionibus auditiss. & Penitentiam salutarem injungens: fatis constat, potestatem amplam absolvendi esse datum solum pro foro interno conscientiae, & nelle Pontificem hujusmodi delinquentes à judicio externo, & pena iudicis liberare.

Cui accedit praxis, & observantia.

3460 Nec juvare declarat Pii V. quia Rodr. id probat; quia puto eam comprehendere in revocatione facta à Gregor. XIII. In tanta, ut liquet ex dictis à n. 3401. ad 3404. & ritè, quia absolucionem pro foro externo, quod alienos subditos, prejudicat potestari Ordinarii proprii, & Judicis, ad quem spectat causa cognitio: non sic absolutionem solum pro foro interno conscientiae; nec namque (ut advertit Donatus) non ligat manum Judicis; non enim impedit processum, nec retardat aetum iustitiae, nec tollit ius tertii; quia quod forum judiciale non censetur absolvitus, ut dictum est num. 3315. hinc absolvitus in foro conscientiae, est absolu-
tus coram Deo, non coram Ecclesia.

3461 Id solum verum est, quod docet Di-

... 11.

taxat sex relatis. Constat tam ex exceptione in Decreto facta, quoniam exceptio firmat regulam in contrarium, quā ex positiva confirmatione potestatis quoad alios casus.

3462 Corroboratione mea assertio ex aliis amplissimis Privilegiis Jubilieis, & Bulla Cruciate, in quibus quidem darum ampla facultas absolvendi ab omnibus casibus, & censuris à jure, vel ab homine, occultis, aut publicis, Sedis Apostolicae, aut Episcopalis reservatis, in solo tamen foro conscientiae; ut maximè liquet in amplissimo Jubilee contra Turcas edito à Clem. X. §. 9. 1672. Inter gravissimas, & Decl. Urb. VIII. relata pro Bulla Cruciate in n. 3406.

3463 Denique omne tollit dubium Clemens X. per Bullam, Supern. §. 6. quam refero in n. 3295. Omnia in die ibi, ubi nostra assertio præcipitur, & irritum declaratur oppositum.

3464 Pro foro igitur interno conscientiae, & excommunicatis excommunicationibus ab homine latis, firmis & validis sunt nostra Prærogativa quoad secularis, & exteroris; atque in suo robo remaneat Prærogativa Pauli Tertii quod nunquam fuisse revocatum, immo fuisse confirmatum, constituit per legem Bullas, & Decreta, tam revocativa, quam confirmativa Prærogatorum, & num. 3400. ad num. 3422.

3465 Idem semper suisse in usu, ut tradunt Doctores cit. & Peyr. in conf. 6. Julii II. n. 21.

3466 Non obstat Decretum Sact. Congr. Episc. & Regul. iusfu. Clement. VIII. editum 9. Januar. 1601. quod præcipit euiliter Confessio seculari aut Regulare extra Urbem intra Italianam degenti, ut nullus sub praetextu prærogitorum audeat absolvire a casibus in Bella Cœna contentis; Vel alia quomodocumque Sedis Apostolicae reservatis.

3467 Non obstat, Decretum S. Officii, satisfacta parte, modo dicto in tom. 2. num. 641. ad 634. nisi contineant hanc formalem externam, nec contineantur in Bulla Cœna, nec sint intra Italianam de alia sex, nec Episcopis sint reservati. Mendo in Epis. verb. Regulares num. 28.

3468 Idem doget Bordon. cit. num. 13. & Diana part. 3. trah. 2. resol. 13. in Insulis Siciliae, Sardinie, & Corsica; quia Geographi, & Historiographi has Insulas non consumerant cum partibus Italiae j. & Pontifex, quando edit Constitutionem pro Italia, & vult Insulas comprehendere, eas exprimit similibus verbis: etiam quod insulas adjacentes; quod non facit Decretum Clementis. Oppositum tenet Merulus apud illos, dicens, in relatis insulis Decretum Clementis practicari, vid. tom. 2. num. 292.

3469 Idem dogent Bordon. cit. num. 13. & Diana part. 3. trah. 2. resol. 13. in Insulis Siciliae, Sardinie, & Corsica; quia Geographi, & Historiographi has Insulas non consumerant cum partibus Italiae j. & Pontifex, quando edit Constitutionem pro Italia, & vult Insulas comprehendere, eas exprimit similibus verbis: etiam quod insulas adjacentes; quod non facit Decretum Clementis. Oppositum tenet Merulus apud illos, dicens, in relatis insulis Decretum Clementis practicari, vid. tom. 2. num. 292.

3470 Pro foro igitur interno conscientiae, & excommunicatis excommunicationibus ab homine latis, firmis & validis sunt nostra Prærogativa quoad secularis, & exteroris; atque in suo robo remaneat Prærogativa Pauli Tertii quod nunquam fuisse revocatum, immo fuisse confirmatum, constituit per legem Bullas, & Decreta, tam revocativa, quam confirmativa Prærogatorum, & num. 3400. ad num. 3422.

3471 Non obstat; Decretum S. Officii, satisfacta parte, modo dicto in tom. 2. num. 641. ad 634. nisi contineant hanc formalem externam, nec contineantur in Bulla Cœna, nec sint intra Italianam de alia sex, nec Episcopis sint reservati. Mendo in Epis. verb. Regulares num. 28.

3472 Ex dictis colliguntur, Confessarios Regulares absolvere posse à casibus S. Officii, satisfacta parte, modo dicto in tom. 2. num. 641. ad 634. nisi contineant hanc formalem externam, nec contineantur in Bulla Cœna, nec sint intra Italianam de alia sex, nec Episcopis sint reservati. Mendo in Epis. verb. Regulares num. 28.

3473 Denique Pauli Tertii cap. 9. n. 19. docet Confessarios Regulares etiam intra Italianam posse absolvere Moniales non subditas à quinque casibus à Clem. VIII. reservatis, quatenus prohibito absolucionis est facta solum respectu penitentium secularium, minime Regularium. At hoc non probo, quia prohibito est facta respectu penitentium exterorum absolucionis, ut patet ex verbis Decr. de anno 1601. in num. 3471.

Vide tom. 2. à num. 291.

3474 Obiter hic retero privilegium Pauli Tertii per Bullam 48. Licit debitur 18. Octobris 1549. concilium Generali Societatis Iesu, & per communicationem Generalius aliorum Ordinum, ut sequitur.

§. 33. (Et ut cum aliquos ex Fratribus, seu Sociis Societatis hujusmodi in Saracenorum, & Paganorum, aliquorum infidelium terras, & Provincias alias remotissimas, à quibus non potest adiri Sedes Apostolica, misericordia; possit eis autoritate nostra facultatem concedere, ut Christianos ibidem commorantes, Confessione peccatorum suorum audita, & penitentia salutari injuncta, eos, & corum quemlibet ab omnibus, & singulis eorum peccatis, etiam in Bulla Cœna Domini reservatis, & consequentibus censuris, & penitis absolvere.)

§. 34. Et cum iis, qui ab infidelitate convertentur, & in locis remotissimis, qui prius in gradibus non licitos, tamen lege divina non prohibitos, matrimonium contraxerant, ut in iisdem manere possint, dispensate.

§. 35. Ac in locis predictis remotissimis, quascumque Ecclesias, Hospitalia, & alia pia loca, prout expediens fuerit, erigere, ac nunc, & pro tempore erecta reformati, & sublati etiam pœna inhabilitatis audiendi Confessores, eadem S. Congr. vult, & mandat, dictum Decretum in sua firmitate, & pristino robo permanente.

Ac præterea declarat, eos quidem Sacerdotes, tam seculares, quam Regularis, qui aliquo ex privilegiis, indultis, & facultatis in supradicto Decreto expressis, suffulti fuerint, posse juxta eorum privilegia, indulta, & facultates, ut ante idem Decretum receptas, & que sub aliis revocationibus non comprehenduntur, tantum, & non alias absolvere à casibus in presenti declaratione non comprehensis, &c.)

3475 Ex quo Decretio firmiter concluditur, Prærogium Pauli Tertii remanere in suo robo, in quo quidem erat ante recentem Decretum de anno 1601. quod omnes causas Pape reservatos, exceptis contentis in Bulla Cœna, reservatis Episcopis, & aliis dum-

... 12.

3476 Et quia in numerosis populis illarum Regionum, tanta est Sacerdotum raritas, ut unus plurius curam popularum fulcire debeat, ut bis eodem die Missam celebrare diversis in locis valeat.

Q. 3 3480 Ubi